

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 10 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 299.

V Ljubljani, v sredo 30. decembra 1896.

Letnik XXIV.

Vabilo na naročbo.

S 1. januarjem pričanja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta . 3 gld.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto . 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta . 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Staremu letu v slovo!

Zmed in zmot jedna letna vrsta se zopet jutri završuje. Hitro živimo. Kedo se spominja sedaj vseh važnih dogodkov, ki nam jih je prineslo minolo leto? Učiti se hočemo iz zgodovine in niti svojega lastnega življenja ne proučavamo, kamo-li da bi nas modrili svetovni dogodki.

Potoki krvi in solzâ, ki so se prelivale v prošlem letu, nas malo motijo. Nejasni pojmi, ki spremljajo večino človeških bitij, zavirajo jasno naziranje za bodočnost. Najlozje je pač lahkoživo čakanje in uprav temu se udaje množica.

Po pravici označujemo naš čas s tem, da ga imenujemo malomarno brezbrizen. Brezbriznost glede na najvišje in najvažnejše vprašanje se kaže v verskem in socijalnem oziru. Osebnost, atomizovani družbi primerno politično spletkarstvo le še bolj odkriva načelno brezbriznost. In tega spletkarstva je več nego dovolj. Ljudje love muhe, ko se gré za obstoj človeške družbe, za bodočnost celega človeštva.

Rado se primerja naša doba s staro pogansko. In ne po krivici! Tudi minolo leto je pokazalo, da se je držita dve značilni lastnosti poganskega veka, — krutost in nasladnost.

Krutost! S krščansko krvjo je okrvavljeno prošlo leto. Koliko je je pretil surovi moslim v turškem cesarstvu! Pri nas se v imenu humanizma, pod geslom čistega človečanstva zatira cerkev in ruši krščanska vera iz človeških src; pri najbližjih sosedih se pa mori na tisoče krščanskih bratov. Globoko smo padli. Ideja, ki je rodila pod Karolom Velikim obnovljeno rimsko cesarstvo, se je popolnoma pozabila. Krščanski vladar, ki je maziljen in blagoslovljen od najvišje cerkvene oblasti nastopil svojo službo, si je stavil v poglavitni namen služiti Bogu in človeštvu. „Ljudje vsi bratje, bratje vsi narodi“, je bilo njegovo geslo. Celokupnost človeškega rodú, ki je ves namenjen za nadzemsko večno srečo, je varovala in gojila imenovana ideja. Sedaj pa, ko se kruto koljejo naši bratje po sovragu krščanskega imena, se k večjemu boječe, s strankarskimi nameni v ospredju, zgame par diplomatov tako, da se nekaj stori in nič ne doseže.

Temu prizoru vsprejeden je drugi prizor, ki ga nam obnavlja v spominu prošlo leto: Kristjanje sami so se omadeževali s krvjo. Angleži so pobijali uboge afriške Matabele, Belgijci so divjali proti nesrečnim zamorcem, nemški suroveži so v Afriki z bodalcem in kroglijami, z zvijačo in ostudnimi orgijami širili slavo svojega imena in svoje omike. Na Filipskih otocih in na Kubi so se pobijali kristjani po kristjanih. V Masavi in v Abesiniji je brezumno velikoumje na tisoče laških sinov pahnilo v smrt in na tisoče rodbin v nesrečo.

Ali ni v resnici čudovit znak minolega leta, da se je pri kronanju ruskega carja v Moskvi končalo 6000 ljudi? Povsod kri; tudi pri kronanju!

Le mimogredé se spominjamo pri tem ubogih delavskih žrtev, ki so našle svojo smrt v rudokopih, na železnicah in pri družih podjetjih. Malokatero

leto nam je prineslo toliko žalostnih vestij v tem oziru, kot minolo.

In velike stavke: v Ostravi, med berlinskimi konfekcijskimi delavci, v Neunkirchenu, v Hamburgu — ali niso one tudi znak krutosti in surovosti našega časa.

In nasladnost! Slovstvo pada v vedno večji umazanost. Pesniki in povesti pišejo in pojó v resnici le za potomce orangutangove, krščenim ljudem ne več. Časti in goji in neguje se le še žival v človeku, človek sam, njegov namen, njegova čast, njegova vrednost, njegovo dostojanstvo se pozablja in zato se tudi vedno manj ceni in plačuje njegovo delo. Mladina npravno bolj in bolj propada. Mesto mož nastopajo blazirani, preživeli se starci. Nasladnosti se zažigajo hekatombe mladih, gorkih src! — — —

Tako je bilo minolo leto; podobno se nam odvarja v bodočnosti. Ker je iztrgal časa duh objektivno resnične večne idejale iz javnega življenja, zato se ruši družbi ves temelj.

V tej resnici imamo mi ključ do umevanja naše dobe in trdno, stalno prognozo za bodočnost. Vemo tudi, kako moramo skrbeti za njeno zboljšanje. Bog nas ne bo zapustil. Prošlo leto nam je pobrala smrt mnogo mož, ki so služili napominanim idejalom. Tudi mej Slovenci!

Izgubili smo vzornega časnikarskega prvoboritlja, junaka krščanske liubezni, kanonika Luka Jerana. Ustanovnik našemu listu in neustrašeni borilec za krščanske vzore, kanonik Karol Klun je legel kmalu za njim v gomilo. In ž njima še cela vrsta družih.

Ob njihovem spominu se ogrevamo za bodočnost, prepričani, da ž njimi ni umrla ideja. Sredi zatemnenega obzorja se vedno bolj vžigajo svitile luči ob večni resnici in v njihovem svitu se zbirajo in oborožujejo borilci za sveto pravdo, dat Bogu, kar je božjega, in človeku, kar je človekovega, po-

LISTEK.

„Literaren boj.“

Pred nekaj tedni usodil sem si, gosp. urednik, oglasiti se z dvema pismoma pod črto Vašega cenjenega lista.

V priprostitih besedah in v površni obliki sem povedal onda dvoje pripovedij, ki naj sta stikali sedanjost v preteklosti. Onim pa, katerim sem namenil bil svoje vrstice, zbudle so hujše v oči, nego sem domneval, in očito Vam priznavam, da si takega vspeha nisem podtikal v svoji ponižnosti.

Ker je vsakó dobre stvari — kakor nas uči (narodni) pregovor — po troje, hočem danes se jedenkrat potrkati na vrata Vaše uredniške milosti. To pa večinoma tudi iz namena, da razjasnim hudim kritikom svoje misli in vzroke.

Kajti z velikim veseljem pobrali so junaki moje pripovedice vse blato, kar so ga nabrali v svojem taboru, in je pognali na mé, ubogega Janeza. Napravili so me skrajno laskavo, imenovali moje vrstice „zmašilo“, mene samega pa Bog vé kako „kritično zverino“, ki se vzpenja ob korifejah novodobnega

našega slovstva, ne da bi jim segala do gležnjev i. t. d. —

Hudo, za me častno ignoriranje! kaj ne, g. urednik? Kar sram me je zlasti pred Vami in obžalujem, silno pomilovaje Vas, blaga duša, da ste grešili radi velike blagohotnosti napram meni! Dovolite torej, da se operem!

Povem naj pred vsem, da se nikakor ne štemjem med poklicane kritike, ki so nam sicer dandanes hudo potrebni in katerih čaka hvaležni posel — nekamo pravi Avgijev hlev. Bog mi ni namenil tega imenitnega daru in prav navaden, tako — vsakdanje človeče sem in ostanem. Pri vsem tem vender hvalim Boga! Zakaj? Glejte, gosp. urednik, vklub vsem slabostim, ki bremé na meni, ostalo mi je jedno dobro svojstvo, jedini dar, da se umem in znam motriti, spoznavati, ceniti samega sé.

V tem oziru uživam prednost pred mnogimi „veličinami“, mej drugimi tudi pred Golobom. Vidite, zopet sva vkup; zopet mu skušam streti peruti; pa si ne morem kaj. Naj se mu vrača — po meni za druge —, kar je obilno zaslužil!

Dobro se poznavam s tem „skromnežem“. Pretekla so nama mladostna leta v medsebojnem občevanju in drug družega sva spremljevala tačas na

življenja potih. Ta pa so različna! Tudi midva sva se ločila slednjič in vidite, g. urednik: on Vam počiva dandanes na lavorju svojih dobrih vspehov, jaz pa begam po svetu kot ničla in se trudim v potu vsakdanjosti, premišljuje vzroke te čudne premene. Menim pa, da si jo razlagam prav natanko resnično . . .

Bili so časi, ko se je naju držal še šolski prah. Bila sva idealista in klepala raznovrstne namene, jaz v svoji stroki, on pa je že od nekđaj poprijemal za pero in pisal. Tudi spisal je semtertja kaj ali nekaj, kazal nam tedanjim somišljenikom — sedaj jih ima tudi — svoje umotvore. Pa vedno morali smo ga zavračati kot pristnega pisatelja in kazali, rogáje se, na vire: na feuilletone kje v Leipziger Illustrierte, Gartenlaube itd., skrivne koticke, kaj ne?

Ko sva se potegnila potem na Dunaj, razširilo se mu je skromno obzorje. Jaz sem bil revež ubog, on pa je prebiral svetovne romanopisce in se preselil v duhu v Pariz. Pa ne samo čital, tudi prepisaval ali izbiral je iz teh hvaležnih izvirkov. Napravil si je — tako nekako svojo — njivo in prav pridno presajal francoske rastline na domače svoje gredice. Oskubil jih je seveda po svoje, vender so

staviti namestu poganske propalosti na svetu poslopje krščanskega miru in reda.

V teh mislih jemljemo slovo od minolega leta in z novimi nadějami in z novimi močmi pričakujemo boljše, srečnejše bodočnosti.

Deželni zbor goriški.

Ob 10. uri zjutraj dne 28. decembra je z veliko asistenco služil sv. mašo goriški prošt monsig. Jordan. Prisostvovali so: prevz. knez nadškof Alojzij, vladni zastopnik dvorni svetnik vitez A. Bozic, deželni glavar prevz. grof Franc Coronini in večina dež. poslancev.

Ob 11. uri je dež. glavar otvoril deželni zbor z italijanskim in slovenskim govorom. Omenil je elementarnih nezdob v tem letu in potrebo pomoči; omenil potrebo novih prometnih zvez in priporočal je poslancem sporazumnost in pomirljivost. Konečno je s patrijotičnimi besedami pozivljaj poslance, da vsakteri v svojem jeziku nazdravi presvitlemu cesarju, kar se je zgodilo s trikratnim „Eviva“ in „Živio“.

Tudi vladni zastopnik je pozdravil zbor v italijanskem in slovenskem jeziku in obljubil zboru pomoč visoke vlade.

Na to so slovenski poslanci podali na vis. c. kr. ministerstvo dve peticiji. Prvo je čital profesor J. B e r b u č. Opisoval je revne prometne zveze na italijanski meji, posebno v sodnijskem okraju kanalskem. Našteval je mnoge nesreče, ki so se pripetile vsled nevarnih klancev, in c. kr. vlado pozivljaj, da vsaj brez odloga izvrši že začeto cesto čez Vrhpolje. —

Drugo peticijo je čital posl. B. G r č a. V tej so slovenski poslanci nevstrašeno in odločno kritikovali italijansko vodno društvo za namakanje tržiške ravani, ki obsega 4470 hektarov. Zadruga je hotela svoj velikanski načrt izvršiti za 764.800 glđ., katere je l. 1887 izposlovala od države in dežele.

Po preteku devetih let se je vsa ona svota posušila, a delo se še začelo ni, razun nekega jeza ob Soči. Ker se furlanski kmetje sami z vsemi močmi protivijo namakanju, ker reka Soča nima gnojilnih snovi in bi zemljo le izlužila, ker namakanje zahteva le spremembo kulture, katere bi ne zmogli manjši posestniki, katerih je 363, ter bi delo le koristilo k večjemu 32 mogotcem, ki so deloma inozemci; zato peticija opozarja c. kr. vlado na ponesrečeno podjetje in jo vabi, da naj onih 660.000 glđ., koje zopet namerava vreči v mrzlo Sočo, rajše porabi kot investicijski zaklad za resnično potrebno urejevanje hudournikov in druga javna dela v deželi.

Na to je prišlo na dnevni red poročilo dež. odbora o pobiranju davkov. Poročevalec dr. T u m a je predlagal naslednji načrt zakona:

Od 1. januarja do konca aprila 1897 se bodo:

I. Opravljali navadni upravni stroški po potrebi v mejah proračuna dež. zaloga potrjenega za l. 1896, toda na račun kreditov, ki se določijo v dotičnih poglavjih in naslovih proračuna deželne zaloga za leto 1897.

II. Pobirale za deželni zalog:

a) doklada po 8 odst. na skupno svoto vseh državnih zemljiških davkov;

pognale svoje cvete in bujno so skoro zaduhteli po vseh podlistkih takih listov, kjer jih ni zamorila trdosrčnost uredniška, vrziranost v tujem slovstvu!

Podlistki mu niso zadoščali, skoro se je preselil, premotivši pristopnega „izdajatelja“ v „Zvon“ in zavzvil tam novo smer. Postal je — živ ekscerpt Zolajev — imeniten literat, ki se solnči sedaj v — sovrastvu vseh narodnih krogov. Takega moža s tako zgodovino so nam porosili oblaki!

Realist, g. urednik, je torej dandanes vsak, ki zmaže in skrpa kako povest v tujem duhu in zmislu, zlasti če plete vmes žaljive indiskretne epizode iz domačega življenja. Občinstvu seveda taki poskusi ne morejo ustrezati, zavrne jih in se hitro zjedini v sodbi glede njih avtorjev. Realist pa se tem potom le ojuhači, spisuje kritike o samem sebi ter jih razglaša po domačih časnikih, ki veselo segajo po „mašilih“ svojim praznim predalom.

No in na vse to se „tak pravi talent“ dobrovoljno steza in preteza po svojih lavorikah, češ, ni ga dandanes bolj popularnega od mé!

Takšen je ta literarni boj!

Jaz se mu odtezam veselim srcem in ostanem raje stari

Vaš

J a n e z.

b) doklada po 12 odstotkov na skupno svoto državne najemarine, hišarine, obrtarine in dohodarine;

c) naklada po 20 odst. na vžitino mesa, vina in mošta;

d) davščina 50 kr. od vsacega hektolitra na drobno potočenega piva;

e) davščina 18 kr. od vsacega litra na drobno potočenih žganin, navedenih v I. členu B. II. prva točka, zakona z dne 18. maja 1875 (drž. zak. št. 84) in 10 kr. od vsacega litra na drobno potočenih žganjin, omenjenih v 2. točki istega zakonovega členu.

Zakon je bil soglasno vsprejet tudi v drugem in zadnjem branju in deželni zbor zaključen ob 12. uri.

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. decembra.

Deželni zbori so z malo izjemami z večrajšnjim dnem zaključili prvi del zimskega zasedanja, kranjski in goriški pa že takoj prvi dan. Glavno nalogo, dovolitev budgetnega provizorija za nekaj mesecev bodočega leta, so rešili že vsi zastopi. Poleg tega je pa bila na dnevnem redu malone vseh deželnih zborov govorica o premembi volilnega reda za deželni zbor. Vse stranke so se strinjale v tem, da je premenitev volilnega reda nujna potreba, in bile tudi večinoma takoj pripravljene storiti v tem oziru potrebne korake. Toda skoro istodobno se je pa pokazalo, da bodo morali volilci čakati še celih pet do šest let, predno bodo volili svoje zastopnike direktno, to je brez volilnih mož. Vlada je namreč izjavila, da sedaj ni možno uveljaviti te spremembe, ker morajo biti volilski zapisniki najmanj mesec dnij preje gotovi, nego bi se mogel uveljaviti tak zakon. Bolj zvito se pa pač ni moglo postopati z volilci, kakor se je to godilo sedaj. V zakonu se prepušča ta zadeva deželnim zborom, ob določenem času se jim pa ne ponudi prilika, da bi izvršili svojo nalogo.

Volilna preosnova za štajerski deželni zbor. Predlog, kakoršnega so stavili katoliški poslanci v štajerskem deželnem zboru v zadnji seji, bo najbrže ustrezal vsem ljudstvu dobro hotečim poslancem. Število poslancev se pomnoži po novem redu za osem mož, od katerih jih odpade sedem na kmečke, jeden pa na kurijo velikega obrta. 71 poslancev razdeli se po novem načrtu nastopno: trije virilski glasovi, 12 zastopnikov veleposestva, 6 zastopnikov velike industrije mesto dosežanje trgovinske in obrtne zbornice, 20 zastopnikov mest in industrijalnih krajev ter 30 poslancev za kmečke občine. Nadalje se določa, da se pomnoži število deželnih odbornikov za jednega zastopnika kmečkih občin ter da se vrše vse volitve direktno in pismeno. Le za delavce ni nič!

Nišje - avstrijski deželni zbor je imel večeraj drugo sejo in se je sešel še danes najbrže k zadnji seji v tem času. Tudi ta deželni zbor se peča samo z navadnimi zadevami, namreč dovolitev proračuna in volitev posamnih odsekov, vendar pa je debata v tem zboru mnogo zanimiveja, kakor pa v ostalih. Mej tem ko se v ostalih dež. zastopih bije navadno boj mej dvema naročnostima, se tukaj bijeta antisemitska in židovsko-liberalna stranka, ki ima na svoji strani nekaj socijalnih demokratov, ali kakor se sami zovejo, socijalnih politikov. Vsaka seja v tem zastopu pa kaže, da so prišli krščanskim zastopnikom iz dna duše sovražni židovski matadorji ob vso veljavo in da se nihče več ne ozira nanje, naj kvasijo, karkoli se jim zljubi. Najbolj se je pokazalo to pri večerajšnji razpravi o predlogu dr. Luegerja, naj se izreče nasprotniku dr. Benediktu graja radi nekega žaljivega izraza. Predlog se je vsprejel v kljub ugovarjanju deželne maršala in razsajanju združenih liberalcev in socijalnih politikov. Jednako se je godilo tudi povodom volitev v razne odseke. Nadejati se je torej, da ta deželnozborna večina stori obilno koristnega v blagor prebivalstva.

Srbija. Mej tem, ko malone ves omikani svet počiva od političnega boja, prične se v osrčju Srbije, v Belemgradu politična praska v mogočni naprednjaški stranki. Novaković in njegovi tovariši so pa v tej borbi sijajno propadli ter si nakopali kazen, kakoršno so s svojim dejanjem zaslužili. Menili so sicer, da bodo premagali svoje nasprotnike in prisili kralja, da se uda njihovim rusofilskim zahtevam. Toda kralj Aleksander se ni dal premotiti ter je takoj ustregel zahtevi Novakovičevega kabineta glede

ostavke in pozval Simića, naj mu sestavi nov kabinet. Ta se je res spravil takoj na delo in se že pogovarjal z raznimi možmi, ki so deloma tudi voljni vsprejeti razna težavna bremena. Govori se, da bo sestavljeno novo ministerstvo iz nastopnih članov: Simić predsedstvo in zunanje zadeve, general Misković vojno ministerstvo, Velimirović javna dela, Vučić finance, Miha Gjorgjević notranje zadeve, Andrea Nikolić bogočastje, Klerić poljedelstvo in Milovanović pravosodje. Gotovosti seveda še ni, bodo li ti možje ugajali srbskemu kralju, zagotavlja se pa, da niso povsem zadovoljni z njimi nasprotniki bivših ministrov, in to je tudi dobro znamenje.

Turčija in zunanje velevlasti. Poročali smo že o posvetovanju poslanikov evropskih držav v Carigradu, naglašali pa tudi, da to posvetovanje dosedaj še ni dovedlo do nikakega vspeha. Največ si prizadevata v tem oziru avstrijski in ruski poslanik, toda vsi njuni koraki so bili dosedaj zaman. Znano je še, da zahtevajo poslanci temeljite preosnove vse turške uprave s posebnim ozirom na Armenijo, poleg tega pa tudi nadzorstvo evropskih velevlastij nad Turčijo, dokler popolno ne izvede vseh preosnov. Temu se pa najodločneje protivi sultan sam, kar je pokazal posebno v pogovoru z ruskim poslanikom Nelidovom. Na pojasnila tega poslanika je pripomnil namreč sultan, da nikdar ne bode dovolil v to, da bi nadzorovale turške finance ostale velevlasti, in na izjavo Nelidova, da je v nevarnosti prestol in khalifat, je zaklical odločno sultan: „Naj bodem tudi zadnji khalif, toda drugi kbedive ne maram biti nikdar!“ Iz vsega je razvidno, da treba železne vztrajnosti na strani poslanikov in še precejšnjega dela, predno se stare napuh starokopitneža ob Bosporu.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 30. decembra.

(Javni napisi v Ljubljani) zopet razburjajo slovensko občinstvo. Mi stojimo gledé teh napisov na onem stališču, katero smo vedno zastopali, da naj so v Ljubljani napisi dvojezični in sicer na prvem mestu slovenski, na drugem pa nemški, kakor isto zahtevamo po mestih, kjer so Nemci v manjšini. „Narod“ nas je tedaj seveda pital z izdajicami narodnimi, a danes isti „Narod“ opravičuje dvojezične napise. Sicer se pač izgovarja na sklep „klerikalne“ večine deželne odbora, toda on sam vé, da bi bila gospoda v največji zadregi, ko bi se ne mogla sklicevati na ta sklep. Zato se nam ne zdi posebno srečno, ako „Narod“ v najnovejši polemiki zaradi uličnih napisov hoče vso krivdo zvrniti na našo stranko. Vprašamo, ali je tudi naša stranka kriva, da se bodo dvojezični napisi zopet odstranili, ker so črke pri nemških napisih premajhne? — Toraj vse, kar je prav!

(Božičnica v Marijanišču) se je obhajala v nedeljo zvečer pred mnogoštevilnim občinstvom. Vrstile so se mične deklamacije v slovenskem in nemškem jeziku z božičnimi pesmami, naposled pa se je predstavljaj božični oratorij dekana Müllerja s štirimi živimi podobami. Prav te žive podobe, mojstersko sestavljene, so v igri najbolj ugajale udeležencem. V drugi dvorani je bilo postavljeno bogato božično drevo, na okrog ob stenah so bila razstavljena obilna božična darila, katera so za sirote podarili večinoma ljubljanski trgovci. Vsak izmed otrok je dobil kaj, bodisi za zobe, ali obuvalo in oblačilo, ali igračo. Mnogo čilne gospode z deželnim predsednikom na čelu je počastilo zavod ob tej lepi priliki. Vsem je bilo všeč ne samo spretno govorjenje in gibanje dečkov, ampak zlasti tudi njih zdravo in cvetoče lice. Da se ob letu zopet zdravi vidimo!

(V Gorenji Vasi) je med prazniki neki fant drugega z nožem smrtno ranil. — Na Ilovici v poljanski župniji je nagle smrti umrl gospodar L. Lunar. Pred hišo se je zgrudil, in ko žena prihiti, mu ni mogla več pomagati.

(V Spodnji Idriji) je gospodična Ivana Leskovec kupila od svojega brata Antona posestvo na „marofu“ v namen, da bi napravile usmiljenke hišnico in sirotišnico. Usmiljenke so sprejele ponudbo. Le obširno poslopje se mora nekoliko predelati. Z delom se je takoj pričelo. Iz pod rok gre hitro, dasi je v zimskem času. Kapelica brezmadežnega spočetja bo v kratkem dovršena. Vse delo pa najbrže koncem meseca januarja, vsekako upamo, da bomo imeli usmiljenke o svečnici vže na pristavi. Blaga gospodična ni kupila samo pristave, ampak

tudi poprelja in prezidava vse le se svojim. Ljudje se hiralnice in sirotišnice močno veselo in težko pričakujejo umiljenih sestra — da bi pa kdo kaj pomagal gmočno k temu, se nihče ne zmeni. Zelo čudno se am zdi, kako da se nista dala gospodični ona tisočaka, katera je darovala kranjska hranilnica za upravo okrajne bolnišnice na pristavi. Baje se je napravila prošnja na ravnateljstvo kranjske hranilnice. Gosp. ravnatelj je rekel, da je njegova želja, da se zplačata tisočaka gospodični Leskovec, katera ima pri tem toliko ogromnih stroškov. — Idrijska občina in župani iz okraja so pa menda odgovorili, dane izplačajo denarja gospodičini. Komu v korist so testorili, ne vemo. Mislimo pa, da bi bilo pravično, da bi se izplačal donar, ker je bil darovan za postavu, ker je tudi sedaj želja kranjske hranilnice, dase obrne za to. Kaj hočemo! Vsaka dobra stvar na veliko nasprotstva. Z Božjo pomočjo pričakujemo pomoči; upamo, da gotovo dobimo usmiljenje, katere bodo pomagale našim sirotam in onemglim revežem. Od mokračev itak ne moremo pričakovati nobene pomoči, ker dasi vedno zatrjujejo, da bodo osrečiti svet, niso dali do danes nobenemu nikotršne podpore. Pač pa morajo še oni, ki jim grede nadmanice, njim po mesečnih dohodkih dajati podpore. Mislimo, da se bodo vendar enkrat ljudem odprle čisti in da bodo spoznali, da so mokračji le kače, i govore: „Ne bote vmrli, ne — le jejte!“

(Iz Dobréplj.) Dr. C. B. Ham, P. O. B x 34, Toledo, O. Amrica. Kdo je to? — Naš padar! Morda ste véasi imeli priliko brati v „Amer. Slovencu“ med insecati reklamo „svetovnoznane dr. Hama?“ Videli ste gotovo tudi njegovo podobo! Dobro! Véasih so naši ljudje hodili k „padarju“ v Lašiče, zatekal so se tudi v Ljubljano ali še kam drugam, toda sdaj iščejo zdravja v — Ameriki, seveda — pismeim potom. Ravno danes sem bral odgovor „svetovnoznane doktorja“. Navzlic daljavi pozna bolezen bonikovo „durch in durch“ in „garantira“ za ozdravljenje. Za trud si ne računa nič, samo za zdravila je mu mora poslati malekosta svotica 25 gl. „praktičen“ zdravnik, kaj ne? Le zakaj jih naši zdravniki ne posnemajo, da bi iz gole človekoljubnosti zravili „zastonj“ in zdravila prodajali. V zadnjem času dela dr. Hamu močno konkurencio: „Hrvatsk domovine sin — slavnoznan zdravnik dr. G. Ivn Pohek v Arkansasu“. „Praktični“ možje dobepovsod svoje „norce“. Znabiti bi naša slovenska sta v Ameriki še kako drugače se vzdržala, nego a pomagata „praktičnim“ možem krasti in uničevati lovenske bolnike tudi gmotno. Zakaj, zdravila se am zdé vendar predraga!

(Nova maša) z Celovca, dne 29. decembra: Minulo nedeljo dne 27. t. m. daroval je naš rojak č. g. Avgust Križaj prvo sveto mašo v tukajšnji stolnici. Nova mašaja bila sijajen dokaz, da se katoliško in cerkveno ušljenje vsaj nekoliko probuja tudi v Celovcu. Zjutaj pri sveti maši in popoldne pri blagoslovu je bil prostorna cerkev do zadnjega kotička natlačeno pota vernikov, tudi iz boljših krogov, ki so hoteli bitinavzoči pri svetem opravilu in sprejeti novomašniški blagoslov. Slavnostno propoved je govoril č. gospod o. Jos. Franz S. J., ki je v izbranih naudušenih besedah kazal, kako je duhovnik že po svojem poklicu prijatelj v najlepšem pomenu besede, omejaj je pa tudi, zakaj baš na Koroškem pomanjkujeduhovnikov. — Dal mili Bog, da se izpolnijo vse želje, sporočene č. gosp. novomašniku ob slavnostnem dnevu, da bode po svojem delovanju pravi prijatelj krščanskega slov. ljudstva!

Društva.

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so zanj teden poslali: Vesela družba pri Zadniku v benožečah 10 kron; gospodična Ljudmila Robleova v Litiji 2 gl. mesto venca na krsto umrle gospe Marije Jenkove; gosp. vpok. nadučitelj Luka Inifit et. v Škofji Loki 2 gl. za pobita okna velikovite šole; veleč. gosp. kaplan Fr. Treven 3 gl. kot dar Mohorjanov v Dobropolji; gosp. Fr. Hrašovec, blagajnik izvenakademiške podružnice v Gradcu, 15 gl.; gosp. Oton Ploj, c. kr. notar v Gornji Ladgoni, 5 gl. in gosp. dr. Urban Lemež 10 gl. kot vililo v Slov. Bistrici umrlega gosp. duhovnika M. Goličnika. — Zahva-

ljujoč se družbinim dobrotnikom, prosimo nadaljnega zanimanja za družbo s prisrčno željo, da bi se jim pridružilo mnogo posnemovalcev o priliki božičnih praznikov in novega leta. — Odkupovanje od novoletnih voščil naj vsak Slovenec uvažuje v korist naše družbe.

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

(Pevsko društvo „Ljubljana“) ima jutri v restavracijskih prostorih „Narodnega doma“ svojo Silvestrovo veselico s petjem in prosto zabavo. Č. podporni člani, pevke in pevci z rodbinami in prijatelji petja dobro došli. Vstopnine ni nobene.

(Vabilo na Silvestrov večer.) katerega priredi narodna čitalnica v Škofji Loki v svojih prostorih. Vspored: I. Koncert godbenega seksteta g. Josipa Stütza. II. Razno-rsten in jako zanimiv vspered. III. Prosta zabava. — Vstopnina: za člane 10 kr.; za nečlane 20 kr. za osebo. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. — K obilni udeležbi vabi najuljudneje odbor.

(Vabilo in prošnja.) Kakor druga leta enekrat, tako vabi načelnštvo moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Postojini svoje ude, pa tudi druge tukajšnje rodoljube, naj se odkupijo običajnih novoletnih voščil v prid družbe sv. Cirila in Metoda. Zato bo izdala posebne oprostilne karte po 1 krono. Dobivajo se pri načelnštvu. — Družba ima letos zlasti za slovensko šolo v Velikovecu zelo velike stroške, da jo more le izredna darežljivost njenih udov rešiti primanjkljaja. Zato upa načelnštvo od postojinskih rodoljubov, da boste podpirali njeno namero, in mesto, če tudi iskrenih, vendar le brezuspešnih medsebojnih voščil, tej prekoristni in preimennitni družbi naklonili lep novoleten dar. Uvoja si pa opozarjati, da naj oni, ki se odkupijo, voščila res opusté, ter tako drugim izgovor zabranijo. Imena darovalcev objavila se bodo pred novim letom v slovenskih dnevnikih.

Odbor podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Postojini.

(Bralno društvo v Žireh) imelo je dne 27. t. m. občni zbor, ter so bili voljeni sledeči gg. odborniki: Josip Bevc predsednik, Matej Mahorič podpredsednik, Jernej Peternel blagajnik, Gregor Demšar tajnik, Pavel Križaj, Gašper Križaj, Anton Bogataj odborniki.

(Čitalnica Saleške doline v Šostanji) vabi svoje ude k rednemu občnemu zboru, kateri se vrši dne 3. januarija 1897 ob 3. uri popoldne z navadnim vsperedom v čitalničnih prostorih.

(„Centralna posojilnica slovenska v Krškem“) registrovana zadruga z neomejeno zavezo, obrestuje hranilne vloge po 4 1/4 odst.; nevzdignene obresti pripisuje pololetno h kapitalu. Do 500 gl. izplačuje brez odpovedi. — Posojila se dajejo le na osebni kredit proti menicam, in to le zadržnikom, ki vplačajo pristopnino (5 gl. ali vsaj 1 odst. zaprosenega posojila) in 100 gl. deleža. Za posojila je obrestna mera 4 1/2 odst. do 5 odst. (pri posojilnicah) 5 1/4 odst. (pri osebajh). — Uradni dnevi so ob četrtkih od 3.—4. ure. Večja pojasnila daje načelnštvo „centralne posojilnice“ v Krškem.

(Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu.) Vabilo na koncert z igro, katerega priredi ženska podružnica v nedeljo dne 3. januarija v Redutni dvorani gledališča „Politeama Rossetti“ se sodelovanjem tamburaškega zboru „Tržaškega Sokola“, „Slovanskega pevskega društva“ in dramatičnih diletantov. Začetek točno ob pol 7. uri. — Vstopnina 1 krono. Sedeži I. vrste (naslanjači) 1 krono, druge vrste 30 novčičev. K obilnej udeležbi uljudno vabi odbor.

(Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju) imelo bode dne 16. januarija b. l. izvanredni občni zbor v hotelu „zur goldenen Ente“, I., Riemerstrasse 4., I. nadstropje. Na dnevnem redu je volitev predsednika po pokojnem Ivanu Navratilu, oziroma dopolnilne volitve v odbor. — Začetek ob 7. uri zvečer. — Po občnem zboru bode tretji večer slovanskega kluba z berilom gospoda profesorja dr. J. Pajka. — Srečno novo leto!

Narodno gospodarstvo.

Mojsterski tečaji za čevljarje.

Po naročilu c. kr. trgovinskega ministerstva priredi c. kr. tehnološki obrtni muzej na Dunaju tudi l. 1897 mojsterske tečaje za čevljarje. Poučevalo se bode v jemanju mere, strokovnem risanju, prirojevanju, ročnem delu, v izdelovanju čevljev s stroji in v obrtnem knjigovodstvu. Tečaji trajajo po 6 tednov in so štirikrat v letu. Za vsprejem v tečaj morejo prositi čevljarski mojstri in pomočniki, če jih priporoči občinski urad in zadruga ali kako strokovno društvo. Prednost imajo prositelji, ki se

morejo izkazati z že pridobljeno strokovno izurjenostjo, dalje mojstri pred pomočniki in mej poslednjimi zopet taki, ki nameravajo svoj obrt v kratkem kot mojstri izvrševati. Sprejeti morejo biti konečno le taki prositelji, ki so že 24 let stari, a niso še prekoračili 45. leta in so vojaščine prosti. Prošnje za vsprejem v tečaj je vložiti pri ravnateljstvu c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja (Dunaj IX/2 Währingerstrasse 59). V prošnji mora prositelj navesti starost, koliko časa je že mojster ali pomočnik, potem v katero trgovinsko in obrtniško zbornico je pristojen in slednjič za kraje, v katerih ni železniške postaje, najbližjo železniško postajo.

Dalje je pripomniti, če je prositelj obiskoval kako obrtno nadaljevalno ali strokovno šolo. Učnina znaša 25 gl., vpisnina 2 gl. Manj premožnim se omogoči obisk tečajev z oprostivjo učnine in s podelitvijo ustanov. Prošnje za oprostitev učnine je vložiti pri ravnateljstvu c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja. Prošnje za ustanove je nasloviti na c. kr. trgovinsko ministerstvo, a je iste vložiti pri imenovanem ravnateljstvu in se jim mora poleg zgoraj omenjenega priporočila priložiti tudi ubožno spričevalo. Ustanove znašajo za obiskovalce, ki stanujejo na Dunaju, po 60 gl. za mojstre in po 50 gl. za pomočnike, za vnanje obiskovalce po 90 gl. za mojstre in po 70 gl. za pomočnike. Razun tega se vnanjim stipendistom povrne tudi vožnja v tretjem razredu osobnega vlaka na Dunaj in nazaj.

Komur se podeli ustanova, ta je ob ednem oproščen tudi učnine. Vpisnino mora vsak obiskovalec plačati.

Prošnje na ravnateljstvo c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja so koleka proste, istotako tudi prošnje na c. kr. trgovinsko ministerstvo, če imajo priloženo ubožno spričevalo.

L. 1897 bodo kakor omenjeno štirje tečaji in sicer prvi od srede januarija do srede februarja, drugi s češkim učnim jezikom od srede marca do konca aprila, tretji od srede avgusta do konca septembra, četrti od srede oktobra do konca novembra. Prošnje za vsprejem v ednega teh tečajev se lahko vložé vsak čas. Zelja za uvrstitev v določen tečaj se bode po možnosti upoštevala.

V jeden tečaj se more sprejeti le 13 obiskovalcev. Razglasilo o teh tečajih je vsakteremu na ogled v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Telegrami.

Dunaj, 30. decembra. Zunanji minister grof Goluhovski je vsprejel večeraj papeževga nuncija Talianija ter bivšega rumunskega ministerskega predsednika Sturzo.

Gradec, 30. decembra. Deželni zbor je v današnji seji soglasno vsprejel predlog glede uvedbe direktnih tajnih volitev v kmetijskih občinah ter nato zaključil zborovanje.

Opava, 30. decembra. Deželni zbor je vsprejel v večerajšnji seji nujni predlog glede uvedbe direktne volitve v kmečkih občinah in potem zaključil zborovanje.

Carigrad, 30. decembra. Leontjev in tajnik neguša Menelika sta dospela sem iz Petrograda. Pri sebi imata darila ruskega carja, mej temi z briljanti okrašeno sabljo in zlato posodje. Sultanov pobočnik ju je odvedel v hotel. 8. januarija odpotujeta v Aleksandrijo.

London, 30. decembra. Poročilo iz Bilbao javlja, da se je pri rtu Ajo ob španjskem obrežju potopil parnik „Cassanza“. — Šest mož so rešili, pogreša se jih petnajst.

Castle-Island, 30. decembra. Ceta kmetija, z vsemi stanovaleci in vso živino, je izginila s površja. Najbrže se je v močvirnatem delu zemlja usedla in pogoltnila v sé kmetijo. Voda pokriva kraj, kjer je stalo poprej poslopje.

Bombay, 30. decembra. V dveh zadnjih dneh je zbolelo za kugo 177, umrlo pa 130 oseb.

Proti hripavosti

učinkujoče, kašelj omehčujoče, sliz razkrajajoče sredstvo je prni sirup lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), kateri se uporablja prav vspešno. — Cena steklenici 35 kr., 12 stekl. gl. 3.60. 123 (50-44) 3

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Beziirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
zasnamovanil
menic in vrednost.

Umrli so:

27. decembra. Franc Rus, zasebnega uradnika sin, 1¹/₂ leta, Francovo nabrežje 11, škarlatica. — Marija Stenta, sodnega kancelista hči, 8 let, Florjanske ulice 5, vnetje ledvic.

28. decembra. Anton Svetek, gostilničar, 84 let, Poljanska cesta št. 27, ostarelost. — Anton Radovič, mizarški vajenec, 16¹/₂ leta, Sv. Jakoba trg 1, jetika.

V hiralnici:

27. decembra. Elizabeta Suhadolec, gostija, 82 let, ostarelost.

V deželni bolnišnici:

25. decembra. Alojzij Polajenko, čevljarjev sin, 2¹/₄ leta, plućnica po škarlatici.

26. decembra. Franc Germ, dglavec, 83 let, jetika.

27. decembra. Jožef Juvan, učitelj, 58 let, kap.

Tujci.

28. decembra.

Pri **Storu**: Spitz iz Varaždina. — Gellis z Dunaja. — Feiglstock, Marocoli, Beinkoffer iz Trsta. — Sessler, Milič z Reke. — Kmet iz Cerklj. — Krenner iz Škofje Loke. — Hagen iz Grada. — Klauzy iz Prage. — Schweiger iz Radovice. — Killer iz Kranja. — Schmidinger iz Kamnika.

Pri **Maliču**: Jelovšek z Vrhnike. — Lilienbach z Dunaja. — Višnikar, Gruntar iz Ribnice. — Tertnik iz Maribora.

Pri **Bavarskem dvoru**: Ferderber iz Krnova.

Pri **avstrijskem caru**: Petkovšek iz Velesovega. — Petko iz Žira. — Starz iz Trsta. — Eržen iz Divače. — Rustia iz Gorice.

Pri **Lloydu**: Potrebin, Čerov iz Kostanjevice. — Lavtičar iz Kamne Gorice. — Alžman iz Breznice. — Korošec iz Kroke. — Škerbinec z Višnje Gore. — Gessner iz Monakovega. — Dolenc z Grma. — Jamnig z Dunaja. — Hofer iz Grada.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
29	9. zvečer	740.0	-0.7	sl. vszv.	jasno	
30	7. zjutraj	743.7	-3.3	sr. vszv.	sk. jasno	0.0
	2. popol.	744.7	1.9	sl. svzh.	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura -1.2°, za 1.4° nad normalom.

Eksekutivne dražbe.

Martina Kastelica zemljišče v Hudem (1500 gld.), in Jožefa Groznika s Sela posestvo (3035 gld.) dné 7. jan. in 4. febr. 1897 v Zatičini.

Hugona Waneka, krznarja v Ljubljani, razni izdelki (140 gld. 40 kr.) dné 11. jan. in 25. jan. 1897 v Ljubljani. Antona Žagarja iz like Vasi zemljišča (14.450 gld.) dné 11. jan. in 13. febr. 1897 (preložitev) v Ljubljani.

Luke Rutarja iz Vrbova nepremaklj. posestvo (1240 gl.), terjatev 27 gld. 98 kr., dné 11. jan. in 12. febr. 1897 v Ilir. Bistrici.

Zahvala. 833 1-1

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so se udeležili pogreba našega rajnega očeta

Antona Svetka

ali sploh izrazili nam na drug način svoje sožalje, darovateljem vencev in gospodom pevcem visokošolcem za ganljivo petje izrekamo najtoplejšo zahvalo.

Žalujoči ostali.

Prodaja materijala od knežjega Ivorca.

Od porušenega knežjega dvora v Ljubljani prodajam po nizki ceni

stavbinski in drugi materijal,

kot: opeko, vezi, vrata, okna itd. itd.

na lici mesta ali pa na svojem domu / Ljubljani, Trnovski pristan št. 14.

Val. Acetto,
zidarski mojster.

554 62-61

Na prodaj je za 796 8-8

5000 gld.
jednonadstropna hiša

v Vodmatu

obsezajoča štiri stanovanja s prikljinamj.

Poziv se natančneje pri tvrdki **A. Hauptmann,** Sv. Petra cesta v Ljubljani.

Št. 39.396.

Naznanilo.

826 1-1

Občinski svet je v svoji javni seji dné 10. decembra t. l. odobril sledeči **cenik za male poprave,** katerih je pri **zasebnih vodovodih po mestnih organih izvrševati:**

- poprava jedne pipe, če je zamenjati samo notranje usnje — gld. 35 kr.
- poprava jedne pipe, če se zamenja notranje usnje in je treba vijake navrtati . . . . . 45 "
- poprava jedne pipe, spojenje novega sedeža, novo usnje, če ima pipa 1/2" svetlobe . . . . . 80 "
- če ima pipa 3/4" svetlobe . . . . . 90 "
- poprava pipe z dodajo novega ventila, spojenje novega sedeža in novim usnjem, če ima pipa 1/2" svetlobe . . . 1 " 20 "
- če ima pipa 3/4" svetlobe . . . 1 " 40 "
- Nove pipe stanejo z delom vred:
  - težki frankobrodski model 1/2" svetlobe . . . . . 2 " 75 "
  - težki frankobrodski model 3/4" svetlobe . . . . . 4 " — "
- Poprava počenih cevij sploh, ali čedenje odpadnih cevij vrši se kot delo v režiji. Z materijalom in orodjem vred stane za taka dela:
  - montér za pol dné . . . . . 2 " — "
  - ves dan . . . . . 3 " 50 "
  - pomagač za pol dné . . . . . — " 50 "
  - ves dan . . . . . 1 " — "

Vsa druga, tu sem spadajoča dela in dodaja materijala vrše se po dogovoru in se čestito p. n. občinstvo opozarja, da se v takih slučajih obrne do mestnega magistrata.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 19. decembra 1896.

Zobozdravnik A. Paichel
Pod Trančo št. 2, poleg čevljarskega mostu, I. nadstropje
ustavlja na najnovejši in najboljši način
= umetne zobe in zobovja
brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije.
Odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca. 818 (2)

Koverta s firmo
in
vizitnice
priporoča
Katol. Tiskarna
v Ljubljani.

Povodom novega leta
priporočam lepo svojo zalogo vsakovrstnih
lesoreznic, nagizdnih galante-rijskih in usnjenih predmetov, najfinejših dišav in mil itd.
prav pripravnih za novoletna darila.
828 3-2 **FR. STAIPFEL**
v Ljubljani, Tonhalle.

Naznanilo.

Posojilnica v Ribnici daje s tem svojim vlagateljem na znanje, da je načelnštvo dné 26. decembra 1896 sklenilo, od 1. januarja 1897. leta naprej hranilni vloge po

4 1/2 % obrestovati

mesto po 4 %, kakor do zdaj.

Posojilnica v Ribnici,
dné 26. decembra 1896. 832 1-1

Prečastito duhovščino in slavno občinstvo najljubneje obveščam, da sem zopet **otvoril**

krojaški obrt

v Ljubljani na Kongresnem tgu št. 3

kjer bodem vsprejemal naročila spadajoča v mojo stroko in je vestn, pošteno in natančno izvrševal.

Priporočam se osobito prečast. duhovščini v zdatna naročila navsakovrstno

duhovniško civilno obleko, taarje itd.

zagotavljajoč točno, ceno postrežbo in uporabo trpežnega, zanesljivega blaga. Zahvaljujoč se za doslej mi izkazano naklonjenost, prosim, da se mi ista obrni tudi v bodoče. — Vsa naročila, tudi pismena, naj se naslavlajo na moj naov v Ljubljano.

J. N. Potočnik,
krojaški mojster.

550 19-19

Dunajska borza.

Dné 30. decembra.		Dné 29. decembra.		Kreditne srečke, 100 gld. . . . . 200 gld. 50 kr.	
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 60 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	143 gld. 75 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld. 138	— . . . . .
Skupni državni dolg v srebru	101 . 70	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	154 . 40	Avstrijskega rubežnega križa srečke, 10 gld. 19	— . . . . .
Avstrijska zlata renta 4%	122 . 95	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	187 . 25	Rudolfove srečke, 10 gld.	23 . 75
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 . 85	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 . 70	Salmove srečke, 40 gld.	70 . . . . .
Ogerska zlata renta 4%	122 . 55	Tisne srečke 4%, 100 gld.	137 . 25	St. Genois srečke, 40 gld.	72 . . . . .
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 . 30	Dunavske vravnave srečke 5%	128 . 25	Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 . . . . .
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	947 . —	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 . 60	Ljubljanske srečke	23 . . . . .
Kreditne delnice, 160 gld.	377 . 75	Posojilo goriškega mesta	112 . —	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 . 50
London vista	119 . 90	4% kranjsko deželno posojilo	98 . 85	Akcije Ferdinandove sev. železn., 100 gl. st. v. 3440	— . . . . .
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 . 80	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 . 40	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	426 . . . . .
20 mark	11 . 74	Prijoritete obveznice državne železnice	225 . —	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	91 . 50
20 frankov (napoleonodor)	9 . 53 1/2	južne železnice 3%	174 . 25	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	80 . . . . .
Italijanski bankovci	45 . 45	južne železnice 5%	128 . —	Montanska uružba avstr. plan.	86 . 75
C. kr. cekini	5 . 67	dolenjskih železnice 4%	99 . 50	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	158 . . . . .
				Papirnih rubljev 100	127 . . . . .

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kalandna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vsem gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kakor je možno visokega obrestovanja pri popold varnosti
naloženih glavnice.